

Maandag 7 september

'Ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland' (Hebr. 11:16)(NBV).

Verlangen naar de hemel (2).

Een christelijke vorm van kunst die in de zestiende en zeventiende eeuw floreerde, was het schilderen van alledaagse objecten van schoonheid: een vaas bloemen, een mandoline, een fruitschaal. Ergens verborgen op de achtergrond in de schilderijen had je meestal twee voorwerpen die herinnerden aan de voorbijgaande aard van het menselijk bestaan: een schedel en een uurwerk. Dit soort schilderijen noemde men vanitas-stillevens. Dit woord 'vanitas' komt uit Prediker: 'Ijdelheid der ijdelheden. Alles in ijdelheid!... Het ene geslacht gaat en het andere geslacht komt' (Pred. 1:2-4)(NBG). De symbolen van de schedel en het uurwerk waren niet bedoeld om somberheid te koesteren. Ze herinnerden je er alleen maar aan dat elk bezit en elke prestatie tijdelijk van aard is en daarom de toewijding van ons hart niet waard. Ze moesten ons voorbereiden op het moment waarop we God ontmoeten, waarop de betekenis en waarde van ons leven wordt gewogen en we onze eeuwige beloningen krijgen uitgereikt.

De apostel Paulus was niet bang om het over de dood te hebben, en zeker niet over zijn eigen dood: 'Want voor mij is leven Christus en sterven winst...' (Fil. 1:21). De zeventiende-eeuwse bisschop Jeremy Taylor schreef: 'We zijn hier niet voor altijd, we zijn slechts mensen van de dag. Laten we voor een blijvende stad daarom ergens anders kijken, een plek om ons te vestigen in een ander land zoeken, in een huis waarvan de muren en funderingen God zijn. Daar waar we rust moeten vinden of anders voor eeuwig rusteloos zijn.' Niet alleen Paulus verlangde naar de hemel, de aartsvaders en helden van het Oude Testament deden dat ook: 'Zij allen zijn in geloof gestorven... en ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten... ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse' (Hebr. 11:13-16). Wat een geweldig vooruitzicht!

Dinsdag 8 september

'Wat de wijze zegt, brengt genezing' (Spr. 12:18)(NBV).

Let op je woorden.

Nonchalant uitgesproken woorden kunnen mensen bezeren. Niet alleen kunnen ze iemands eigenwaarde beïnvloeden, ze kunnen zelfs zijn bestemming bepalen. Twee verhalen in dit verband: 1) Op een dag morste een koorknaapje in een kleine plattelandskerk per ongeluk de wijn voor de eucharistie. De dienstdoende priester sloeg hem en schreeuwde: 'Scheer je weg en laat ik je nooit weer zien!' Die jongen werd generaal Tito, de wrede dictator die jarenlang de mensen in Joegoslavië onder de duim hield. 2) In een kathedraal in een grote stad morste ook een koorknaap wijn. Zijn bisschop wendde zich tot hem en fluisterde geruststellend: 'Niet erg hoor, op een dag zul jij een geweldige priester zijn.' Die jongen werd aartsbisschop Fulton Sheen, wiens preken op tv de harten van miljoenen Amerikanen raakten. Je woorden bouwen mensen op of breken hen af. Salomo zei: 'De woorden van een dwaas zijn dolkstoten, wat de wijze zegt, brengt genezing.' En hier is een waarheid die we niet graag erkennen: wat onze mond uitkomt, onthult wat in ons hart leeft. En ons 'ik bedoelde het niet zo' doet daar niets aan af of maakt de schade ongedaan. Eugene Peterson schrijft: 'Elke dag weer zet ik de liefde op het spel. Er is niets waar ik minder goed in ben. Ik ben veel beter in rivaliteit dan in liefde, veel beter in afgaan op mijn instinct om verder te komen dan in doorkrijgen hoe ik van iemand moet houden. Ik ben erin geschoold en getraind om de dingen op mijn manier te

doen. En toch besluit ik elke dag terzijde te schuiven waar ik goed in ben om vervolgens te proberen dat te doen waarin ik stuntel. Ik stel me open voor de frustraties en fiasco's van liefhebben en durf te geloven dat falen in de liefde beter is dan slagen in trots.'

Woensdag 9 september

'Hij geeft het zijn lieveling in de slaap' (Ps. 127:2)(NBV).

Meer slaap.

Ziekte, stress, problemen in de familie, de eisen van je werk enz., het berooft ons allemaal van onze slaap. En wanneer we voortdurend teveel van onszelf vragen, wordt het merkbaar in onze reacties, relaties en prestaties. De bijbel zegt: 1) 'Vergeefs is het dat je vroeg opstaat, je laat te ruste legt, je aftobt voor wat brood - hij geeft het zijn lieveling in de slaap.' 2) 'In vrede leg ik mij neer en meteen slaap ik in, want u, Heer, laat mij wonen in een vertrouwd en veilig huis' (Ps. 4:9). 3) 'Je hoeft niet bang te zijn wanneer je slapen gaat, je slaap zal vredig zijn' (Ps. 3:24).

Slaap is een daad van vertrouwen: wanneer jij gaat slapen is de wereld in Gods handen en niet in die van jou. En de wereld redt dat heel goed, zelfs als jij niet wakker bent om controle uit te oefenen. Wanneer jij morgenochtend wakker wordt, zal God je de benodigde genade geven, net zoals hij de Israëlieten vers manna gaf. Jeremia zei: 'Hierop ontwaakte ik en sloeg mijn ogen op. De slaap had mij goedgedaan' (Jer. 31:26).

Heb je wel eens geprobeerd te bidden als je aan slaaptkort leed? Dat is lastig. Voordat Elia in staat was langere tijd door te brengen in gebed, liet de engel van de Heer hem niet één, maar twee uiltjes knappen. Zet dat eens tegenover de discipelen in de hof van Getsemane die niet konden bidden omdat ze in slaap bleven vallen. Weet je, het is moeilijk om als Jezus te denken, te voelen en te handelen als je aan slaaptkort lijdt. Daarom 'geeft hij het zijn lieveling in de slaap'. Misschien is vroeger naar bed gaan wel het meest geestelijke wat je kunt doen. Dan word je verfrist wakker en ben je klaar om Gods plannen voor je dag uit te voeren.

Donderdag 10 september

'U hebt de liefde van weleer opgegeven' (Openb. 2:4)(NBV).

Wat moet je doen als de vonk dooft (1).

Niemand verzint het, het lijkt gewoon te gebeuren. De romantiek botst met de realiteit, iets moet wijken en dat is meestal de romantiek. Het begint met twee tortelduifjes die geen hogere aardse prioriteit hebben dan elkaars geluk. Dan komt het getrippel van kleine voetjes, en onze goedgeorganiseerde wereld komt op zijn kop te staan. Kinderen passen niet naadloos in onze schema's en agenda's. Ze kunnen en willen niet wachten. Drie kinderen, twee banen, een hypotheek verder en de romantiek lijkt een herinnering uit een ver verleden. Twee overwerkte mensen vragen zich af waar ze die romantische gevoelens zijn kwijtgeraakt en of ze ooit zullen terugkeren. Sommigen nemen genoeg met een huwelijk zonder vonken; sommigen blijven bij elkaar tot de kinderen ouder zijn en gaan dan op zoek naar groenere, romantischer weiden. Maar God biedt een derde, opwindender alternatief: Gods alternatief - doe er alles aan om je eerste liefde te herstellen (dit schriftgedeelte werd geschreven aan de kerk in Efeze, maar het principe geldt ook voor het bouwen aan een goed huwelijk.) Dus: 1) Kijk nog eens goed. Wat zie je eigenlijk? Wij denken dat onze huidige vonkvrije status een bewijs is dat de romantische liefde dood is en de droom voor altijd verloren. Dat komt omdat we romantiek verwarren

met liefde. Romantiek brengt mensen bij elkaar, maar liefde houdt ze bij elkaar. Mensen die van elkaar houden kunnen de romantiek laten herleven - op elke leeftijd of in elke fase. 2) Besef dat de vonk niet verloren is gegaan maar 'opgegeven'. 'U hebt de liefde van weleer opgegeven.' De vonk is niet bij je weggegaan. Is niet gedoofd. Een nieuwe partner is niet de oplossing. 3) Ga je stappen nog eens na. Je zult romantiek ontdekken waar je deze hebt achtergelaten: ondervoed, buitengesloten, over het hoofd gezien en met een ernstig zuurstoftekort, maar nog wel levend. God heeft het huwelijk bedacht. Praat er met hem over. Volg zijn instructies en je romantiek kan gaan herleven.

Vrijdag 11 september

'U hebt de liefde van weleer opgegeven' (Openb. 2:4)(NBV).

Wat moet je doen als de vonk dooft (2).

Drie V's die werken in je wandel met God en in je huwelijk. De eerste V: Vergeet niet. 'Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt' (NBG). Niet de diepte, maar de hoogte. Niet hoe slecht het geworden is, maar hoe geweldig het eerst was. Niet de slechtste momenten, maar de beste. Denk eraan hoe het alleen maar bij elkaar zijn het hoogtepunt van je hele dag was. Wat deed je toen wat je nu niet doet? Weet je nog dat je hem belde om alleen maar zijn stem te horen? De cadeautjes die je je niet kon veroorloven, maar die je toch voor haar kocht? De liefdesbriefjes die je tussen zijn lunchpakket stopte? Weet je nog dat je de deur voor haar openhield, de stoel achteruit trok, aan de buitenkant van de stoep liep, zijn favoriete maaltijd kookte hoewel je uitgeput van je werk kwam, '1001 manieren om romantisch te zijn' las en ze allemaal twee keer uitprobeerde? Weet je nog die rustige dineetjes bij kaarslicht toen je je opnieuw geschoren had en haar favoriete geurtje had opgedaan, dat jij zelf niet eens lekker vond? De tijd dat intimiteit niet alleen maar over je eigen persoonsje ging? Jullie speciale plekje, momenten, geurtjes, blikken, liedjes en gedichten? Een roos op haar blad met ontbijt op bed omdat ze had gehuild toen ze het liedje 'Je brengt geen bloemen meer voor me mee' hoorde en jij beloofde dat je nooit de bloemen zou vergeten?

Vergeet het niet. Denk eraan wat je deed voor de liefde. Het magische lijkt misschien zomaar verdwenen te zijn, maar groeide feitelijk door actie! Jij was het magische. Wat jij deed, gooide brandstof op de romantiek, vervolgens stopte jij ermee en de vonk doofde. Maar het waakvlammetje brandt nog steeds en als je 'de hoogten gedenkt', maakt dat positieve, geloofsinspirerende chemie vrij die jou kan aanzetten tot acties die het vuur weer zullen aanwakkeren!

Zaterdag 12 september

'U hebt de liefde van weleer opgegeven' (Openb. 2:4)(NBV).

Wat moet je doen als de vonk dooft (3).

De tweede V om je eerste liefde te vernieuwen is: Verlangen naar beterschap ofwel berouw: zorg voor verandering in doen en denken en verander van richting. Een probleem kun je niet oplossen met dezelfde manier van denken en gedragen waardoor het is ontstaan. Daar heb je een nieuwe manier van denken en doen voor nodig. Als je relatie ooit vlamde, dan heb je nog steeds in huis wat er voor nodig is om het opnieuw te laten vlammen. Je hebt lopen denken aan wat je deed tijdens de hoogtepunten van de relatie. Je hebt erkend dat wat je toen deed de relatie sprankelend en vervullend maakte. Je hebt erkend dat je ermee opgehouden bent dat te doen en dat je 'de liefde van weleer hebt

opgegeven.' Nu ben je er klaar voor om berouw te hebben (d.w.z. om te keren) en terug te gaan naar waar je was toen de vlam van liefde nog fel brandde.

De derde V van vernieuwing is: Voer weer in: 'doe weer als vroeger' (Openb. 2:5). Maak een lijstje van de dingen die je deed toen alles nog goed was. Beiden zouden jullie biddend en los van elkaar moeten besluiten een aantal dingen van die lijst te doen, zonder dat je van elkaar weet wat je gekozen hebt. Probeer je partner te 'betrappen' als hij weer dingen 'als vroeger doet'. En laat hem weten hoeveel het voor je betekent dat hij die moeite neemt. Wat je dankbaar versterkt, krijg je dubbel en dwars terug. Maar een wijs woord is op zijn plaats: aanvankelijk voelt het misschien een beetje vreemd, zelfs onwerkelijk, als je dat gedrag van vroeger weer invoert. Heb geduld, dat zal veranderen. Blijf het gewoon doen. En wacht niet tot je er zin in krijgt. Je kunt al doende opnieuw dingen gaan voelen, zelfs wanneer je gevoel erachteraan hobbelt. Doe het tot je het voelt, tot de vreugde van je eerste liefde weer aanwakker!

Zondag 13 september

'Wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat' (2 Kor. 4:7)(NBV).

Erkenning, maar geen verheerlijking!

Wanneer God je oproept om iets te doen, betekent het ook dat meer rekenschap van jou gevraagd wordt. 'Van iedereen aan wie veel gegeven is, zal veel worden geëist,' zei Jezus (Luc. 12:48). Maar hier gaan we in de fout. Wij denken dat degenen die geroepen worden niet uit hetzelfde hout gesneden zijn als anderen. Fout! Alleen omdat iemand krachtig bidt en Gods woord bekwaam brengt, wil dat nog niet zeggen dat hij niet op bepaalde terreinen worstelt. Misschien zien we daar niets van, maar die worstelingen zijn er wel. We moeten erop letten dat we een onderscheid maken tussen de schat en de aarden pot. Als jij een leider bent, laat dan nooit iemand van jou verwachten dat jij de schat bent. Pas op je ego. Paulus zegt: 'Wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat,' hij zei niet dat wij de schat zijn!

Laten we wel wezen, God gebruikt mensen die wij niet zouden gebruiken, zoals Rachab, die in de rosse buurt van Jericho werkte. Maar toen zij haar geloof op God stelde, gebruikte hij haar om de slag om Jericho te winnen en maakte haar vervolgens deel van de familie van Christus. Of wat te denken van Jefta die als bastaard was geboren, verworpen werd door zijn familie en leefde in een grot met zijn eigen bende van privé huurlingen? God gebruikte hem om Israël te bevrijden en 's lands jongste richter te worden. Is genade niet bijzonder?

God is gespecialiseerd in het herstellen van gebroken vaten. Hij neemt dingen die niet productief zijn - huwelijken die niet werken, mensen met problemen - en leert ze hoe ze moeten overwinnen en vruchtbaar kunnen zijn in zijn dienst. Dit te weten geeft ons de kracht en de vasthoudendheid om alles wat op ons afkomt onder ogen te zien, omdat we weten dat wanneer God zijn schat in ons plaatst, hij die koestert, beschermt en begunstigt.

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2009. All rights reserved.*

Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.

Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:

tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl

Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.